"אני מעולם לא יצאתי זכאי",

ביקש אחד מעסקני ההסתדרות לקבל קידום . האיש גרר אחריו קופת שרצים.זלמן ארן מנה אותם ושאל, איך מקדמים אחד שהיה מעורב "בעניינים כאלה"? העסקן שלף מסמכים להוכחה שמכל צרה הוא יצא זכאי. זלמן נאנח, "אתה ראוי לקנאה. 30 שנה אני בארץ, לך יש אוסף זיכויים יפה ולי אין אפילו זיכוי אחד".

מנחם שלום.

זוכר, כתבתי לך לפני כמה ימים כי אנשים לא שמים לב אבל קדימה יותר מושחתת מש"ס. הסיבה לשקט התעשייתי בו זוכה קדימה היא "כלבת העיתונות" או לחילופין "אתרוגיזם" שתי מחלות שלקו בה חלק ניכר מהעיתונאים, בעיקר הנשכנים שביניהם מסוגם של כספית, שלח, אברמוביץ אלה שעיקר עבודתם היא פרסום ההדלפות שהם מקבלים מהפוליטיקאים ופחות מחקר לעומק כמו שעשה זיסקינד במקרה של גלנט. למה זה ככה, פשוט, לשלושה האלה ולא רק להם יש מה שנקרה אג'נדה שעיקרה מאבק בביבי ובברק ולכן הם נמנעים מלבקר את ציפי ולהקתה. זה לא משרת את האג'נדה. אז בו נראה:

קדימה נוסדה בשנת 2005. מאז שרתו מטעמה בכנסת 39 חברים שחלקם אף התחלף מרצונם לאחר תקופה קצרה, הם הבינו שכבודם וזמנם לא שווה את חברותם ב- "בית הנבחרים". מתוך 39 חברי הכנסת של קדימה 19 חברים נדבקה סרחה למעשיהם בין שפלילית, בין שאתית ובין שהיא סרחה ציבורית אבל לא פלילית ולא אתית באמת המידה של תקנון הכנס דבר המעיד על הכנסת עצמה. משמעות הנתון הזה היא ש- 48.71% מכלל חברי הכנסת של קדימה הם מסריחים (מלשון נפלה סרחה במעשיהם). מאתה אמור ש"ס לקתה בסרחון אך עולה עליה קדימה.

.1	אבי דיכטר
.2	אביגדור יצחקי – הואשם בעזרה להעלמת מס. (1)
.3	אברהם הירשזון – הורשע במשפט ונידון לחמש שנות מאסר. (2)
.4	אהוד אולמרט – הוגש כתב אישום בגין נטילת שוחד. (3)
.5	אוריאל רייכמן
.6	אורית זוארץ
.7	אלי אפללו –נסע לחו"ל על חשבון אגרקסקו – החזיר הכסף. (4)
.8	אריה ביבי
.9	אריק שרון – פרשת האי היווני ופרשת סירל קרן. (5)
.10	גדעון עזרא
.11	דליה איציק – השתמטה משרות צבאי- הוציאה כסף לשיפוץ ביתה. (6)
.12	זאב בוים – שיקר ביחס לתוארו האקדמי. (7)

"אני מעולם לא יצאתי זכאי",

ביקש אחד מעסקני ההסתדרות לקבל קידום . האיש גרר אחריו קופת שרצים.זלמן ארן מנה אותם ושאל, איך מקדמים אחד שהיה מעורב "בעניינים כאלה"? העסקן שלף מסמכים להוכחה שמכל צרה הוא יצא זכאי. זלמן נאנח, "אתה ראוי לקנאה. 30 שנה אני בארץ, לך יש אוסף זיכויים יפה ולי אין אפילו זיכוי אחד".

.13	זאב בילסקי
.14	חיים רמון – ביצע מעשה מגונה בחילת. (8)
.15	יואל חסון – ננזף על ידי ועדת האתיקה – הופך את הכנסת לקרק. (9)
.16	יוחנן פלסנר
.17	יוליה ברקוביץ
.18	יעקב אדרי - חשוד בעבירות בתחום טוהר המידות. (10)
.19	יצחק בן ישראל
.20	ישראל חסון
.21	מאיר שטרית - השתמש בכרטיס אשראי של הסוכנות לרכישות פרטיות - ננזף על ידי ועדת האתיקה. (11)
.22	מגלי והבה
.23	מרינה סולודקין
.24	נינה אבסדה
.25	נחמן שי - מקבל מ-צה"ל פנסיה שנויה במחלוקת. (12)
.26	עמרי שרון – רישום כוזב במסמכי תאגיד , עדות שקר (13)
.27	עתניאל שנלר
.28	צחי הנגבי – הורשע בבית משפט / ננזף על ידי ועדת האתיקה / נחשד בכך שהונה את הממשלה בפרשת בר-און חברון. (14)
.29	ציפי לבני - חזרה בה מהקריאה לאולמרט להתפטר / פעלה בניגוד לסעיף 10 (א) לחוק תעמולת הבחירות. (15)
.30	רוברט טבייב
.31	רוחמה אברהם – נסעה על חשבון אגרקסקו, החזירה את הכסף. (16)
.32	רוני בראון - נחשד כי מונה לתפקידו על מנת שיסגור את תיקי החקירה נגד אריה דרעי / הצביע הצבעה כפולה. (17)
.33	רונית תירוש- בעלה ובתה נחקרו בגין עברות כספים. (18)
.34	רחל אדטו
.35	שאול מופז
.36	שי חרמש

.37	שלמה ברזניץ
.38	שלמה מולה – זייף את נתוני השכלתו. (19)
.39	שמעון פרס

1. אביגדור יצחקי:

אביגדור יצחקי הואשם בעזרה להעלמת מס

מי שהיה פעם מנכ"ל משרד ראש הממשלה וח"כ מקדימה, הואשם כי סייע לבני זוג להתחמק ממס במיליוני שקלים. מכתב האישום עולה כי הוא רשם את הכנסות האשה על אלו של הבעל ובכך הוא גרם להם להתחמק ממס בגובה 4.5 מיליון שקלים

2. אברהם הירשזון:

ב-20 במרץ 2007 נחקר הירשזון במשך מספר שעות במשטרת ישראל. לאחר החקירה נטען בעיתונות כי עלו כנגד הירשזון חשדות הקשורים לקבלה שלא כדין של כספים במסגרת פעילותו בהסתדרות העובדים הלאומית ובעמותת נילי הקשורה אליה, מתן הלוואה לאיש ציבור בכיר, וקבלת ההחזר בשיקים דחויים שלא נגבו, שימוש שלא כדין בכספים ובמשאבים הקשורים במצעד החיים, והעסקת עובד זר ללא היתר[5]. הירשזון הכחיש את כלל הפרסומים, ועל אף זאת השעה עצמו מהתפקיד ב-22 באפריל ל-3 חודשים[6]. מאז כיהן כשר בלי תיק, עד להתפטרותו מהממשלה ב-1 ביולי 2007. ב-4 ביוני 2008 הוגש בבית המשפט המחוזי בתל אביב כתב אישום[7] נגד הירשזון באשמת הלבנת הון, רישום כוזב במסמכי תאגיד, גניבה, קבלת דבר במרמה והפרת אמונים. בכתב האישום נטען שהירשזון גנב ארבעה מיליון שקלים מכספי הסתדרות העובדים הלאומית, שאת רובם נטל לעצמו. ב-8 ביוני 2009 הרשיע אותו בית המשפט בשישה סעיפים שונים ובהם קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, במרמה והפרת אמונים בתאגיד, בהלבנת הון וברישום כוזב במסמכי תאגיד[8]. ב-24 ביוני נגזר דינו לעונש מאסר בפועל של חמש שנים וחמישה חודשים, מאסר על תנאי של שנה וקנס של 450,000 ש"ח[9]. ב-1 בספטמבר 2009 נכנס לכלא חרמון לרצות את עונשו.

3. אהוד אולמרט:

ב-1998 נבחר לקדנציה שניה כראש העיר ירושלים. באותה תקופה פעל לאישור פרויקט מתחם המגורים הולילנד. ב-2010 נקשר שמו לחשדות פלילים כבדים בקשר לשוחד שקיבל תמורת מעורבתו באישור הפרויקט.

חקירות פליליות

קטע זה עוסק באירוע אקטואלי או מתמשך
הנתונים בנושא זה משתנים במהירות, ועל־כן ייתכן שהם חלקיים, לא מדויקים או לא מעודכנים.

במהלך כהונתו כראש ממשלה היה אולמרט נתון למספר חקירות פליליות ומספר גופים ואנשים כעמותת אומ"ץ והחשב הכללי ירון זליכה האשימו אותו בשחיתות.

ב-16 בינואר 2007 הודיע משרד המשפטים כי תיפתח חקירה פלילית נגד ראש הממשלה אולמרט בחשד שהיה מעורב בהליכי הפרטת בנק לאומי בעת שכיהן כשר האוצר [7]. אולמרט הכחיש כל קשר לאירוע או להתערבות במכרז ולבסוף קבעה המשטרה בנובמבר 2007, כי אין בידה תשתית ראייתית מספקת כדי להעמידו לדין ופרקליט המדינה, משה לדור סגר את התיק שנה לאחר מכן[13], וקבע כי הייתה בפרשה התנהגות ציבורית לא תקינה, אולם לא כזו שמגיעה עד פלילים, מצידו של אולמרט[14].

ב-24 בספטמבר 2007 נפתחה חקירה כנגד אולמרט בחשד שקיבל הנחה ברכישת דירה בתמורה לזירוז אישורי בנייה, אך ביולי 2009 הודיע היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז על סגירת התיק לאחר שהמשטרה קבעה כי אין תשתית עובדתית בפרשה [8]. ב-14 באוקטובר 2007 הורה מזוז על פתיחת חקירה פלילית נוספת כנגד אולמרט העוסקת בחשד כי במסגרת תפקידו כשר התעשייה והמסחר, פעל "בניגוד עניינים ובדרך פסולה" כשהתערב בהחלטות במרכז ההשקעות של המשרד בנוגע לפרויקטים שיוצגו על ידי מקורבו, עו"ד אורי מסר, וכן בחשד כי אולמרט כמו גם מנכ"ל משרדו רענן דינור, מינו שורה של חברי מרכז ליכוד ברשות לעסקים קטנים, ממניעים פוליטיים [9].

במאי 2008 אולמרט נחקר באזהרה בפרשת מעטפות הכסף, שבה נחשד בקבלת כספים שלא כדין, בסכום של מאות אלפי דולרים במזומן, בעת שכיהן כראש עיריית ירושלים וכשר התמ"ת, מאיש העסקים והנדבן משה טלנסקי [15]. אולמרט אמר כי הכספים שקיבל יועדו למערכות הבחירות שלו והוא לא לקחם לכיסו [16]. לאחר עדות מוקדמת פומבית של טלנסקי לפני שופט שבהן פירט את הסכומים שהעביר לאולמרט התחוללה סערה ציבורית. יו"ר מפלגת העבודה, אהוד ברק, הודיע כי אולמרט לא יוכל להישאר בתפקידו במצב דברים זה. לאחר משא ומתן של מפלגת העבודה עם מפלגת קדימה הוסכם כי האחרונה תערוך פריימריז בחודש ספטמבר. ב-1 במרץ 2009, הודיע היועץ המשפטי לממשלה לבאי כוחו של אולמרט כי הוא מתכוון להעמידו לדין בפרשת מעטפות הכסף, וזאת בכפוף לשימוע אצלו [17].

ביולי 2008 אולמרט נחקר באזהרה בחשד שמימן טיסות פרטיות שלו ושל בני משפחתו בכסף שהשיג במרמה מגופים ציבוריים, באמצעות משרד הנסיעות "ראשונטורס" [18]. ב-7 בספטמבר 2008 המליצה המשטרה לפרקליטות המדינה להעמיד לדין את אולמרט, בעבירות של לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והפרת אמונים [19]. ב-26 בנובמבר 2008, הודיע היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, לראש הממשלה כי החליט להגיש כתב אישום נגדו בפרשת "ראשונטורס" וזאת בכפוף לשימוע אצלו [20].

ב-30 באוגוסט 2009 הוגש כתב אישום נגד אולמרט לבית המשפט המחוזי בירושלים. כתב האישום כולל האשמות בסעיפים הבאים: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, נטילת שוחד, מרמה, הפרת אמונים ורישום כוזב במסמכי תאגיד. כתב האישום מתייחס לפרשיות: ראשונטורס, מעטפות הכסף (טלנסקי) ומרכז ההשקעות.

ב-15 באפריל 2010 התפרסם כי המשטרה חושדת באולמרט כי נטל שוחד בסך מיליוני שקלים בתמורה לאישורי בנייה לפרויקט הבנייה "הולילנד".

בנו הרביעי, אריאל, לא שירת בצה"ל

---

4. אלי אפללו:

ב-1 בנובמבר 2005 פרסם כתב גלי צה"ל, עמית סגל כי אפללו, יחד עם סגנית שר הפנים, רוחמה אברהם חשודים כי נסעו לארצות הברית, בעת היותם חברים בועדת הכספים של הכנסת בשנת 2003, במימון ובאירוח מלא של חברת אגרקסקו. למחרת היום הודיעו שני סגני השרים על השבת הכסף לחברת אגרקסקו.

ח"כ אפללו נחקר באזהרה בחשד לעבירת שוחד

ח"כ אפללו נחקר באזהרה במשך שעות על מעורבותו, כביכול, בפרשת ההסתבכות של מנכ"ל משרד ראש הממשלה בצפון לשעבר, שמואשם כי הוציא במרמה מאות אלפי שקלים מאזרחים. בכיר במשטרה: לא מן הנמנע שהוא ייחקר שוב. אפללו בתגובה: "סומך על המשטרה שתגיע לאמת"

5. אריק שרון:

בפרשת האי היווני אשר התפרסמה במרץ 2001, הועלה חשד, כי איש העסקים דוד אפל העביר כספי שוחד לשרון, במסווה של העסקת גלעד - בנו של שרון בשכר גבוה מאד. היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז קבע ביוני 2004, כי אין ראיות התומכות בהאשמות "אפילו במקורב". בפרשת סיריל קרן הועלה חשד, ששרון קיבל כסף - לכיסוי הבחירות הפנימיות לראשות הליכוד - מאיש העסקים האוסטרי מרטין שלאף, וכך זאת במסווה של הלוואה מסיריל קרן - ידידו של שרון ממלחמת העצמאות. החקירות בפרשה זו טרם הסתיימו.

פרשה נוספת שנקשרה למשפחת שרון, היא קבלה של כספים נוספים שלא כדין למימון הבחירות הפנימיות. נגד עמרי - בנו של אריאל שרון - הוגש כתב אישום באשמת רישום כוזב במסמכי תאגיד (חברת "אננקס מחקרים", ששימשה כחברת קש להעברת כספים), עדות שקר והפרת חוק מימון מפלגות. האשמות אלו מתייחסות לתקופה שבה כיהן כמנהל מסע הבחירות של אביו בליכוד. ב-15 בנובמבר 2005 הודה עמרי במסגרת עסקת טיעון ונדון לשבעה חודשי מאסר. הודאה זו הצילה את אריאל שרון מתביעה משפטית.

6. דליה איציק:

נעוריה ותחילת דרכה

דליה איציק נולדה בירושלים, למרסל וגרשון בלאס, יוצאי עיראק, ומתגוררת בה עד היום. למדה בתיכון הדתי "אוולינה דה רוטשילד" בירושלים. בתום לימודיה הצהירה על היותה דתייה, לא שירתה בצה"ל ולמדה בסמינר למורות

רשימת ההוצאות של דליה איציק

מבקר המדינה בודק את חשבון השיפוצים וההוצאות בדירתה של יו"ר הכנסת לשעבר דליה

איציק. לידינו הגיע הפירוט המלא של כל השיפוצים וההוצאות, מהקרמיקה ועד חשבון

הכביסה. איציק אומרת: הכל נעשה על פי הנהלים. בעקבות החשיפה הערב, ביטלה הכנסת את נוהלי השיפוצים "הנדיבים"

בעת שכיהנה כיו"ר הכנסת ביקרה דליה איציק בפאריס - והנסיעה עלתה למשלם המסים לא פחות מ-75 אלף שקלים, כך עולה מתחקיר ערוץ 2. בעבור יו"ר הכנסת הוזמן חדר לארבע לילות במלון מסוים בפאריס, אך לפי התחקיר, איציק לא היתה מרוצה ודרשה לבטל את ההזמנה ולשדרג את שהותה למלון יקר יותר.

במפלגת קדימה סוערות הרוחות בעקבות הגילויים על כך שח"כ דליה איציק, בהיותה יו"ר הכנסת, ניצלה את כספי משלמי המיסים כדי לשפץ את דירתה בעשרות אלפי שקלים.

יו"ר תנועת אומ"ץ - אזרחים למען מנהל תקין - אריה אבנרי, אומר לערוץ 7 כי הם פנו ליועץ המשפטי לממשלה מני מזוז בדרישה שיורה למשטרה לפתוח בחקירה פלילית נגד ח"כ דליה איציק. "אנחנו יודעים עליה הרבה שנים שהיא מושחתת. לפי הבדיקה שלנו היא קיבלה שוחד ומעטפות של תרומות שסייעו לשמעון פרס במאבק מול עמיר פרץ. העברנו את כל החומרים למבקר המדינה כולל פרשת הבלטות והתמונות שנעלמו. לצערי כל הענינים מתפרסמים רק היום אחרי שהיא לא יו"ר הכנסת, כי קודם אף אחד לא העיז לדבר עכשיו כולם פותחים את הפה. למה היא היתה צריכה דירת שרד אם כל קבלות הפנים שלה היו בכנסת, רובי ריבלין בכהונתו הראשונה כיו"ר הכנסת המשיך לגור בדירה צנועה".

בשנת 2005, איציק טסה למונאקו לחגיגת נישואיו של המיליונר אהרן פרנקל על חשבונו, יחד עם כמה חברי עבודה אחרים. ננזפה בשל כך על ידי ועדת האתיקה של הכנסת, בשל עבירה על חוק המתנות ועל כללי האתיקה.

7. זאב בוים:

במקביל לפרשת אסתרינה טרטמן, נחשף במעריב כי גם קורות-החיים של בוים כללו תואר שני שלא היה לו, ומיד לאחר "התפוצצות" פרשת טרטמן הוסר גם התואר של בוים [1]. - גם בוים "התבלבל" והצהיר כי יש לו תואר שני מעריב חושף: עד אתמול התהדר שר הקליטה, זאב בוים, בתואר שני בקורות החיים. אבל פרשת טרטמן גרמה לו להבין: לימודים לתואר שני זה לא דיפלומה. המידע המטעה הורד מאתרי קדימה ומשרד הקליטה, אך עדיין מופיע באתר הכנסת. לשכת השר: מדובר בטעות של עוזר

8. חיים רמון:

17- באוגוסט 2006 החליט היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, להגיש כתב אישום נגד חיים רמון בחשד שביצע מעשה מגונה ללא הסכמה. המתלוננת ה', קצינה צעירה בלשכת ראש הממשלה, טענה שב-12 ביולי השר נישק אותה, תוך החדרת לשונו לפיה, לאחר שהצטלמה אתו לרגל שחרורה מצה"ל. רמון טען כי הנשיקה הייתה מרצון, וגם אם פירש את התנהגותה

לא נכון, הנשיקה איננה מצדיקה הליך פלילי. ביהמ"ש תיאר את המעשים: "הנאשם תפס לה את הסנטר בידו, נשק לשפתיה והחדיר את לשונו לפיה. היא הייתה המומה, נרתעה לאחור, הביטה בעיניו בתמהון ועזבה את החדר בלי אומר ודברים. היא נכנסה להלם ורעדה בכל הגוף."

ב-31 בינואר 2007 הורשע רמון בבית משפט השלום בתל אביב. בנוסף להרשעה, מתחו השופטים ביקורת חריפה על רמון וכתבו: "מצאנו שהנאשם לא דבק באמירת אמת, ניסה להסיט את האש ממנו והלאה, המעיט וצמצם את מעשיו ואחריותו ומנגד הגזים והפריז באשר לחלקה של המתלוננת, עיוות וסילף את העובדות בדרך מתוחכמת ומתחכמת".

השופטים מתחו ביקורת על המסע התקשורתי נגד המתלוננת: "במשך חודשים, מהשלבים הראשונית של החקירה ועד הלום, המתלוננת הייתה מושא להכפשות מצד גורמים שונים שלא הכירו את העובדות כהוויתן, עמדה "חשופה בצריח" בלי יכולת להתגונן. דבר מדברי הבלע שכוונו כלפיה לא היה בו אמת. מדובר בצעירה איכותית, ישרה, לא "פלרטטנית" ולא קלת דעת. צר לנו, שבתמורה לחשיפת האמת, שילמה המתלוננת מחיר כבד בפגיעה בכבודה ובשמה הטוב. מצערת העובדה, שהנאשם בחר לפגוע פגיעה בלתי הוגנת במתלוננת לצורך ניהול הגנתו. אנו תקווה ש"המסע המתוקשר" שליווה תיק זה, לא ירפה ידיהן של מתלוננת אחרות במצבים דומים."

9. יואל חסון:

בהיותו בן 33, נבחר חסון להיות נשיא הקונגרס הציוני הל"ה שהתכנס בירושלים ביוני 2006, וכך היה לצעיר ביותר העומד בראש הקונגרס.[1] חסון נאלץ להתפטר מהתפקיד לאחר שוועדת האתיקה של הכנסת הבהירה כי הכהונה בו מנוגדת לחוק חסינות חברי הכנסת.[2]

ביום י"ג בתמוז תשס"ו (9 יולי 2006) העביר היועץ המשפטי לממשלה אל היועצת המשפטית לכנסת, תלונה בנוגע למינויו של חה"כ יואל חסון לכהונת נשיא הקונגרס הציוני, זאת לאחר שקבע כי אין בכהונה זאת היבט פלילי. ביום ט"ו באייר תשס"ו (3 במאי 2007) העבירה היועצת המשפטית לכנסת את הפנייה האמורה לדיון בוועדת האתיקה, לאחר קבלת התייחסותו של חה"כ חסון.

יצויין כי פנייתו של היועץ המשפטי לממשלה באה בעקבות תלונה שהוגשה נגד חה"כ חסון ביום ו' בתמוז תשס"ו (2 יולי 2006) על ידי מר אביעד ויסולי, יו"ר עמותת המטה למען ארץ ישראל.

במכתב התלונה שנשלח ליועץ המשפטי לממשלה נכתב כי ביום 20.6.2006 נבחר חה"כ חסון כנשיא הקונגרס הציוני ה-35. ואולם, סעיף 13א1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א - 1951 (להלן: "חוק החסינות") קובע כי חבר הכנסת לא יכהן כנבחר בגוף ציבורי אף שלא בתמורה וכי המכהן כנבחר בגוף ציבורי, חברותו באותו גוף תפקע ביום היותו לחבר הכנסת. יצויין כי ההסתדרות הציונית העולמית נכללת ברשימת הגופים הציבוריים שעליהם חל האיסור האמור.

ביקש אחד מעסקני ההסתדרות לקבל קידום . האיש גרר אחריו קופת שרצים.זלמן ארן מנה אותם ושאל, איך מקדמים אחד שהיה מעורב "בעניינים כאלה"? העסקן שלף מסמכים להוכחה שמכל צרה הוא יצא זכאי. זלמן נאנח, "אתה ראוי לקנאה. 30 שנה אני בארץ, לך יש אוסף זיכויים יפה ולי אין אפילו זיכוי אחד".

חסון: הנגבי יהיה חלק מהנהגת קדימה

"אני בטוח שהוא יהיה חלק מהנהגת קדימה והוא גם ימשיך להיות ברשימת קדימה בבחירות הבאות", אמר לערוץ 7 ח"כ יואל חסון.

שמח בכנסת: אנשי קדימה ריססו מטהרי אוויר במליאה

במהלך ההצבעה על חלוקת התיקים המחודשת, ריססו כמה ח"כים מסיעת "קדימה" מטהרי אוויר ● יואל חסון ונחמן שי, שהיו בין המרססים, הוצאו מהמליאה ● בליכוד הגיבו בזעם: "שום ספריי לא יפיג את הריח הרע מתוך הסרחון של תיקי סיעת קדימה"

המהומה במליאה, היום (

ח"כ שמטוב שיאנית הוצאות הקשר עם הבוחר: 95 א' ש

אחריה מוביל ברשימה ח"כ חנא סוויד שהוציא בשנת 2009 סכום של 67,603 אלף שקל ■ במקום השלישי ברשימת שיאני ההוצאות עומד יו"ר הוועדה לביקורת המדינה, ח"כ יואל חסון עם הוצאה של 66,249 שקל.

חברי קדימה והמסיכות.

ח"כ יואל חסון (קדימה) התייחס למחאת חברי סיעתו ואמר כי " נכון שזה אקט שאינו בבחינת כלי פרלמנטרי רגיל ... "

10. יעקב אדרי :

השר יעקב אדרי חשוד שניסה לקבל טובות הנאה שהוצעו לו בתמורה לכך שיפעל לקידום שוטר. השר הוזמן למשטרה כדי למסור עדות בנוגע לחשדות למינויים שבוצעו במשטרה בלחץ גורמים חיצוניים בתקופה שבה כיהן כסגן השר לביטחון פנים, אך תוך כדי עדות העלה חשדות נגדו ונחקר באזהרה; לפי החשד, תושב חיפה הציע לסייע לו באגרות ברכה ורכב בפריימריס בתמורה לקידום השוטר נצ"מ זיגדון; ככל הידוע, אדרי סירב ... חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה הגיעו אתמול בצהריים ללשכת השר בכנסת, וגבו את עדותו. אלא שבמהלך העדות התחוור לחוקרים כי אדרי מפליל עצמו בעדותו, ומעלה חשד כי ניסה לקבל טובת הנאה בעת ששימש כסגן השר לביטחון הפנים. אדרי הוזהר ונחקר במשך שעות אחדות. מהמשטרה נמסר, כי אדרי מסר את גרסתו לחשדות המיוחסים לו, ושיתף פעולה עם חוקריו ... מלשכתו של אדרי נמסר בתגובה: "לפני כשבוע פנו מהמשטרה לשר יעקב אדרי, וביקשו ממנו לתת עדות בפרשת זיגדון ובתי הדין הרבניים בחיפה. העדות ניתנה בלשכת השר בכנסת, ובמהלכה ענה השר אדרי על כל שאלות החוקרים. ידיו של השר אדרי נקיות והוא דוחה בשאט נפש את כל החשדות שלכאורה מיוחסים לו".

המשטרה ממליצה להעמיד לדין את השר אדרי

המשטרה סיימה את חקירתה בפרשת "בית הדין הרבני בחיפה", והמליצה להעמיד לדין את הרב יגאל קריספיל ורב נוסף בחשד לקבלת שוחד. לטענת, המשטרה, נמצאה תשתית ראייתית לביסוס החשדות נגד שר הקליטה יעקב אדרי החשוד בעבירות בתחום טוהר המידות. אדרי: "נגרם לי עוול. אם יוגש כתב אישום, אתפטר מהממשלה"

המשטרה המליצה היום (ד') להעמיד לדין את שר הקליטה, יעקב אדרי, בחשד לעבירות בתחום טוהר המידות בעת ששימש כסגן השר לביטחון פנים. אדרי חשוד במעורבות בפרשת "בית הדין הרבני בחיפה".

11. מאיר שטרית:

החלטת ועדת האתיקה
בענין חוברות ומגזינים חגיגיים לציון פעילות
ציבורית של שר או חבר הכנסת
(מיום י"א באדר ב' התשס"ה (22 במרץ 2005
בעקבות פרסומו של מגזין חגיגי "לראות מעבר לאופק – מאיר שטרית – תחנות בדרך לפסגה", לציון 30 שנות פעילות ציבורית של השר מאיר שטרית, שצורף לקוראי העיתון "מעריב", ובעקבות קובלנה בענין זה של ח"כ מל פולישוק-בלוך, החליטה ועדת האתיקה לאמור:

1. במסגרת תקציב הקשר עם הציבור, אשר לו זכאי שר וחבר הכנסת לפי פרק ה' להחלטת שכר חברי הכנסת (הענקות ותשלומים), התשס"א 2001- , רשאים הם לשלוח לציבור בוחריהם "איגרת לבוחר" ובה פירוט פעילותם הציבורית.
.מטרתן של הוראות אלה הינה למנוע פרסומים מן הסוג האמור, הנתמכים וממומנים על ידי גורמים עסקיים – מסחריים.
2. בהוצאת חוברת לציון פועלו של שר או חבר הכנסת על ידי גורמים עיסקיים ובהכללת מודעות פרסומת מסחריות בה יש משום מראית עין של מתן טובת הנאה על ידי הגוף המסחרי לנבחר הציבור בתפקידו הציבורי.

הציבור רשאי לדרוש מנבחריו שהיושרה שלהם כנבחרי הציבור תהיה ללא דופי, ושיתוף פעולה לגבי חוברת מן הסוג האמור יש בו כדי להעמיד במבחן יושרה זו.

3. זאת ועוד, במימון חוברת כאמור באמצעות מודעות פרסומת מסחריות יש משום מראית עין של מתן חסות על ידי השר או חבר הכנסת לגופים המפרסמים ושל ניסיון, בלתי ראוי, להשפיע על ציבור הבוחרים, שהוא גם קהל היעד של הגופים המפרסמים, לצרוך את המוצרים נושא הפרסומות.

4 . לפיכך, קובעת ועדת האתיקה כי אסור לשרים ולחברי הכנסת להשתתף בחוברות מסחריות מסוג זה.

דורית ביניש ... המליצה על העמדתו לדין של גזבר הסוכנות, ח"כ מאיר שטרית.

1988 – בהיותו גזבר הסוכנות היהודית, השתמש בכרטיס אשראי של הסוכנות לרכישות פרטיות. בית המשפט קיבל את הסברו, לפיו לא הבין את ההבדל בין כרטיס האשראי הפרטי שלו לבין כרטיס האשראי של הסוכנות, וזיכה אותו.

12. נחמן שי:

מדוע ח"כ נחמן שי מקבל פנסיה מצה"ל?

החוק מאפשר פנסיה צה"לית רק לקצינים ששירתו שמונה שנים לפחות, ושירות הקבע של נחמן שי כמפקד גל"צ ודובר צה"ל ארך שלוש שנים בלבד. מה עושים? ynet חושף: צה"ל החליט שחמש השנים שלאחר שחרורו של שי, היו חופשה ללא תשלום. דובר צה"ל: "שי זכאי לפנסיה". שי: "ההחלטות התקבלו ברשות ובסמכות ע"י הגורמים המוסמכים בצה"ל"

מבקר המדינה: "הפנסיה לשי ניתנה כדין"

מבקר המדינה קבע: "הפנסיה ניתנה לנחמן שי באישור ובסמכות". לינדנשטראוס בדק אם צה"ל עבר, לכאורה, על החוק, בעקבות חשיפת ynet לפיה ח"כ נחמן שי מקבל פנסיה צה"לית למרות שלא שירת בצה"ל שמונה שנים.

מבקר המדינה, מיכה לינדנשטראוס, החליט שלא לפתוח בחקירה נגד צה"ל ונגד חבר הכנסת נחמן שי (קדימה) בגין אישור הפנסיה הצה"לית של שי - כך עולה ממכתב ששלח לינדנשטראוס לשי.

לינדנשטראוס ציין במכתב כי "הפנסיה ניתנה בסמכות ובאישור". בכך קיבל לינדנשטראוס את טענתו של שי עצמו, לפיה קיבל את הפנסיה בהתאם לנהלי צה"ל ובאישור הממונים עליו, ואת הודעת צה"ל, לפיה הרמטכ"ל לשעבר, דן שומרון, הוא זה שאישר את הפנסיה. .. ההסדר הופסק לפני כשלוש שנים, כיוון שעורר תחושה לא נוחה גם בצמרת צה"ל וגם בממשלה.

13. עמרי שרון:

ב-28 באוגוסט 2005 הוגש נגדו כתב אישום באשמת רישום כוזב במסמכי תאגיד, עדות שקר והפרת חוק מימון מפלגות. האשמות אלו מתייחסות לתקופה שבה כיהן כמנהל מסע הבחירות של אביו בליכוד. ב-15 בנובמבר 2005 הודה והורשע במסגרת עסקת טיעון [1].

ב-3 בינואר 2006 התפטר מחברותו בכנסת. ב-14 בפברואר באותה שנה נגזרו עליו תשעה חודשי מאסר בפועל, תשעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 300 אלף ש"ח [2]. שרון ערער על גזר דינו, טען כי בית-המשפט החמיר במקרה שלו מעבר לסביר וטען לאפליה חמורה [3]. ביוני 2007 החליט בית המשפט המחוזי בתל אביב להפחית את עונשו לשבעה חודשי מאסר בפועל [4].

שרון ערער לבית המשפט העליון, אך זה דחה את ערעורו ב-28 בינואר 2008. שרון החל לרצות את מאסרו ב-27 בפברואר 2008, בכלא "מעשיהו". ב-25 ביוני השתחרר מהכלא, והוגדר כ"אסיר בריישיון", הוא נדרש להתייצב אחת לכמה ימים בתחנת משטרה במשך מספר חודשים, ולהצהיר על נוכחותו.

14. צחי הנגבי :

1979 – תוקף, יחד עם פעילי ליכוד אחרים, סטודנטים ערבים באוניברסיטה העברית. עקב השימוש שעשה הנגבי בשרשראות אופניים ככלי תקיפה, זוכה האירוע לכינוי "ליל השרשראות". מורשע בתגרה, נידון לקנס ולמאסר על תנאי.
1982 – מתבצר על האנדרטה בימית המיועדת לפינוי, מאיים בהתאבדות, מתרצה ומתפנה מן המקום רק בהתערבות הרב מאיר כהנא.
1982 – נחלץ בעור שיניו מהרשעה בפרשת איסת"א, הונאה בארגון הנסיעות של הסטודנטים. השופטת כתבה על עדותו כי "האמת לא היתה נר לרגליו". היועץ המשפטי מתלבט, ומחליט – "לאחר היסוסים רבים – על חודה של שערה ממש" – שלא להגיש נגדו כתב אישום בשל עדות שקר.
1983 – מוביל את ההתקפה על הפגנת "שלום עכשיו" שקראה להתפטרות שר הבטחון שרון. במה שהיתה ככל הנראה ההפגנה האלימה ביותר בישראל, נפצעים עשרות מן המפגינים; המפגין אמיל גרינצוויג נרצח על ידי קנאי, שהטיל רימון אל קהל המפגינים. הנגבי לא נחקר.
סוף שנות השמונים – על פי פרסומים, שלף אקדח לעבר נהג מונית, בעת ויכוח על מקום חניה. לא נחקר, ולא מועמד לדין.
1995 – מחופש לעובד עירית ירושלים, מצליח הנגבי לחתוך את כבל המיקרופון של ראש הממשלה רבין ולשבש את נאומו. היה מעורב בהסתה כנגד רבין. לאחר הרצח התנצל בפומבי. זו היתה ההתנצלות השניה שלו, לאחר רצח גרינצוויג.
1997 – כשר משפטים, נחשד בכך שהונה את הממשלה בפרשת בר-און חברון. על פי החשד, מסר הנגבי דיווח שקרי על שיחתו עם נשיא ביהמ"ש העליון ברק על מועמדותו של בר-און לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה. המשטרה ממליצה להעמידו לדין; פרקליטת המדינה ארבל טענה שמדובר ב"חריגה מנורמה", אך אין די ראיות להרשעה; היועץ המשפטי לממשלה, אליקים רובינשטיין, מחליט שלא להגיש כתב אישום.
1998 – נחקר בפרשת "דרך צלחה", עמותה שהיתה אמורה להלחם בתאונות הדרכים, ואף תוקצבה לשם כך על ידי המדינה, אך רוב פעולתה היתה אספקת משכורת שניה ורכב להנגבי. לא הוגש כתב אישום, מחוסר ראיות, אך היועץ המשפטי לממשלה רובינשטיין פרסם דו"ח חריף. ועדת האתיקה של הכנסת קבעה כי הנגבי נהג בניגוד עניינים, נזפה בו ושללה ממנו שני חודשי משכורת.
2005 – התפטר מתפקיד השר לבטחון פנים, לאחר שמבקר המדינה קרא לחקור אותו בחשד למינויים פוליטיים. כתב אישום צפוי בקרוב. מבקר המדינה התבסס על פרסום פנימי של הליכוד, בו התפאר הנגבי במספר המינויים שעשה.

קריירה: הנגבי שימש כשר המשפטים, השר לבטחון פנים, השר לאיכות הסביבה, שר הבריאות ושר התחבורה. הוא ח"כ מאז שנת 1988. בשל מעורבותו יוצאת הדופן בפלילים, עתרה התנועה לאיכות השלטון לבג"צ כנגד מינויו לשר המשפטים והשר לבטחון פנים. העתירות נדחו.

צחי הנגבי זוכה בפרשת המינויים הפוליטיים

מכה לפרקליטות: השר לשעבר זוכה מעבירות של מרמה, הפרת אמונים ושוחד בחירות, והורשע רק בעבירה של עדות שקר. השופט צור טען שההנחיות בעניין איסור מינויים פוליטיים הובהרו רק אחרי תקופת כהונתו של הנגבי, השופט רומנוב קבע כי זו היתה הנורמה אז ואילו השופט שחם רצה להרשיע

בעבירת הפרת האמונים קבע השופט יואל צור שיש לזכות את הנגבי, כיוון שבזמן שנעשו המעשים הם לא היוו עבירה של מרמה והפרת אמונים וכך גם קבעו קודמיו בתפקיד. לדבריו, הנגבי הביא את המינויים לאישור הדרג המקצועי במשרד. השופט קבע כי רק לאחר פרשה זו פרסם היועץ המשפטי לממשלה דאז, מני מזוז, הנחיות בנושא המינויים הפוליטיים.

מנגד, השופטים אריה רומנוב ועודד שחם קיבלו את הטענה המשפטית העקרונית, שהועלתה על ידי הפרקליטות, לפיה מינויים פוליטיים מהווים והיוו בתקופה הזו עבירה של מרמה והפרת אמונים. אולם, השופט רומנוב סבר שיש לקבל את טענת ה"הגנה מן הצדק" שהועלתה על ידי הנגבי, לפיה רבים נוספים נוהגים כמוהו. לכן, בעקבות חילוקי הדעת של השופטים, הוחלט לבטל את האישום הזה, כיוון שעל פי החוק הדעה המקלה היא זו הגוברת על המחמירה.

15. ציפי לבני:

ומיים לאחר פרסום מסקנות הביניים של ועדת וינוגרד, ב-2 במאי 2007, הודיעה לבני במסיבת עיתונאים כי בפגישתה עם ראש הממשלה אמרה לו כי לנוכח הדו"ח "התפטרות היא הדבר הנכון מבחינתו". על אף עמדתה זו החליטה להשאר בממשלה, משהתברר כי אין רוב בסיעת קדימה התומך בהחלפתה את אולמרט בראשות הממשלה. לבני נימקה את החלטתה שלא להתפטר ברצונה "לפקח על יישום המסקנות מתוך הממשלה". במסיבת עיתונאים כעבור מספר שבועות, חזרה בה מהקריאה לאולמרט להתפטר. לאחר פרסום המסקנות הסופיות של ועדת וינוגרד, ב-30 בינואר 2008, נמנעה לבני מלהתבטא בפומבי בעניין הדו"ח, וממילא לא חזרה על קריאתה לראש הממשלה להתפטר.

"ראיתי איך היא מתחננת לחיים רמון עם הלשון המתגלגלת שיישאר בקדימה." ~ לימור לבנת על איכות המועמדים לכנסת מטעם קדימה, בכנס של מפלגת הליכוד, נובמבר 2008[6]

ח"כ מיכאל איתן אמר אמש (ד') "ציפי לבני וקדימה פועלים בניגוד לחוק". **השופט ריבלין קיבל היום את טענתו של מיכאל איתן, לפיה ציפי לבני וקדימה פועלים בניגוד לסעיף 10 (א) לחוק תעמולת הבחירות, והורה לקדימה להסיר בתוך שלושה ימים את השלטים הבלתי חוקיים שתלתה על מאות אוטובוסים ברחבי הארץ, או לחילופין, לצאת מהאנונימיות ולחתום בגלוי על התעמולה השלילית המפורסמת על השלטים האלה**

16. רוחמה בלילא אברהם:

ב-1 בנובמבר 2005 פורסם בגלי צה"ל כי אברהם וסגן שר התעשייה, המסחר והתעסוקה, אלי אפללו, חשודים כי נסעו, בעת היותם חברים בוועדת הכספים בשנת 2003, לארצות הברית במימון ובאירוח מלא של חברת אגרקסקו. למחרת הודיעו שני סגני השרים על השבת הכסף לחברת אגרקסקו. באוגוסט 2008 הוחלט לסגור את התיק בעניין מחוסר ראיות.

17. רוני בראון:

בשנת 1997 היה מושאה של פרשת בר-און חברון, במסגרתה מונה ליועץ המשפטי לממשלה. בעקבות ביקורת חריפה על הסיבות למינויו ועל אי־התאמתו לתפקיד לדעת המבקרים, נאלץ לפרוש ממנו לאחר יומיים. -בשנת 1997 מונה בר-און ליועץ המשפטי לממשלה, אך התפטר כעבור יומיים ("פרשת בר-און-חברון"), לאחר שנחשד כי מונה לתפקידו על מנת שיסגור את תיקי החקירה נגד אריה דרעי. בתמורה, על פי החשד, הבטיח דרעי לראש הממשלה נתניהו להורות לסיעת ש"ס להצביע עבור פינוי חברון. נגד דרעי הוחלט להגיש כתב אישום בפרשה, אך לא הוגש כתב אישום כנגד בר-און או שאר המעורבים.

ההצבעה הכפולה של רוני בר-און

בצילומי הווידאו נראה בר-און "מזנק" לעבר כפתורי ההצבעה של ח"כ גבריאלי, העומדת בסמוך לו - כך חשף "ידיעות אחרונות". לאחר מכן הצביע פעמיים ח"כ חזן במקום גבריאלי שלא נכחה באולם - והורשע בפרשה. בר-און: "ככל שכך אירע זו טעות ואני מצטער על כך"

ח"כ לשעבר, ענבל גבריאלי העידה היום (ראשון) במשרדי היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה) בפרשת ההצבעות הכפולות המיוחסות לשר האוצר, רוני בר און. במשטרה הדגישו כי לא מדובר בחקירה נגד השר, אלא בבדיקה מקדימה בלבד שנועדה לבחון אם יש מקום לחקירה פלילית.

http://www.flix.co.il/tapuz/showVideo.asp?m=2950703

18. רונית תירוש:

ח"כ רונית תירוש נאבקת על פנסיית המיליונים: מבקשת לזמן לעדות את עו"ד אלשטיין

תירוש ערערה על קביעת הפרקליטות, שטענה כי חוות הדעת שכתבה עבורה היועצת המשפטית של הכנסת לשעבר אינה אובייקטיבית בשל יחסי קרבה. על החלטת מזוז לשלול את תוספת הפנסיה שלה טוענת תירוש: "זה משיקולים פוליטיים" ... ב**"הארץ", אלשטיין שלחה לתירוש טיוטה של חוות הדעת לפני השלמתה. על גבי הטיוטה, הערוכה על נייר רשמי של משרד המשפטים, היא פנתה לתירוש בכינוי "רוניטוש". תירוש העירה הערותיה על גבי הטיוטה, וחתמה במלים: "תודה על הכל! אוהבת, רונית". הפרקליטות עצמה הודתה כי הקשר בין תירוש לאלשטיין בעייתי, וטענה בפני בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב, כמו גם בערעור שהגישה בחודש שעבר לבית הדין הארצי לעבודה,**

שלידידות בין השתיים יש השלכה על מידת האובייקטיביות והתקינות של חוות הדעת המדוברת.

בעלה ובתה של ח"כ רונית תירוש נחקרו בחשד לעבירות מס

במסגרת הפרשה שנחשפה היום עולה חשד כי הבעל יוחאי תירוש דיווח על העסקתה של הבת רותם בחברת ביטוח בבעלותו - למרות ששהתה בחו"ל. הבת הודתה כי העבירה, בעצת עורך דינה, מסמכים מזוייפים לאישור העסקתה. שמו של הבעל נקשר במספר עבירות נוספות בתחום המיסים. רונית תירוש בתגובה: "הנושא נמצא בבדיקה של מס הכנסה - וטוב שכך"

בעלה של חברת הכנסת רונית תירוש, יוחאי תירוש ובתה, רותם תירוש עוכבו היום (חמישי) לחקירה, לאחר שלפי החשד היו מעורבים בשורה של עבירות מס וזיוף מסמכים.

הפרשה שנחשפה היום התרחשה בין השנים 2004-2006. באותם שנים בתם של בני הזוג תירוש קיבלה משכורות מחברת הביטוח בבעלותו של הבעל, למרות שבשנת 2004 שהתה מרבית הזמן בחו"ל.

לאחר שהתעורר חשד באשר להעסקתה של הבת, ביקשו ברשות המיסים מרואה החשבון של החברה, חיים גינדי - אף הוא חשוד במסגרת הפרשה - להמציא הוכחות כי רותם תירוש אכן עבדה בסוכנות הביטוח. בתגובה, האב יוחאי הוציא מכתב בו הוא טוען כי בתו עבדה בחברה באותם שנים ואף צירף שלושה מסמכים שלכאורה נכתבו על ידי רותם בתקופת העסקתה.

אבל ברשות המיסים הטילו ספק באמינות המסמכים, בעיקר מאחר ומעליהם התנוסס לוגו עם מבנה שכלל לא היה קיים בשנת 2004. בסופו של דבר בחקירה הודתה הבת כי זייפה את המסמכים הללו בעצת עורך דינה. האב יוחאי אמר בחקירתו שהמסמכים נראים מזוייפים, אבל הוא לא יודע מי זייף אותם.

אך בכך לא תמה הפרשה. נגד בעלה של חברת הכנסת עומד חשד נוסף הקשור לפעילותו בחברת "תירוש השקעות ובניין", בה הוא בעל מניות. החברה הפסיקה להגיש דוחות מס בשנת 2004 ולבסוף שכבר הנפיקה דוחות, לשנים 2004-2007, נרשם כי בשנה הראשונה של אותה תקופה לא היו לחברה הכנסות. אלא שבדיקת דפי הבנק של החברה הראו דווקא פעילות עניפה בניירות ערך בסכומים של מאות אלפי שקלים לפעולה.

חשד שלישי נגד יוחאי תירוש נוגע לחברת ניהול שהקים. לפי החשד, תירוש העביר דמי ניהול בסכום של למעלה משני מילון שקלים מסוכנות הביטוח בבעלותו לחברת הניהול, אך לא דיווח על תכנון מס ולא צירף טופס נדרש.

ביקש אחד מעסקני ההסתדרות לקבל קידום . האיש גרר אחריו קופת שרצים.זלמן ארן מנה אותם ושאל, איך מקדמים אחד שהיה מעורב "בעניינים כאלה"? העסקן שלף מסמכים להוכחה שמכל צרה הוא יצא זכאי. זלמן נאנח, "אתה ראוי לקנאה. 30 שנה אני בארץ, לך יש אוסף זיכויים יפה ולי אין אפילו זיכוי אחד".

חברת הכנסת רונית תירוש אמרה בתגובה לחשיפת הפרשה: "הנושא נמצא בבדיקה של מס הכנסה, וטוב שכך". בעלה ובתה שוחררו בערבות של 700,000 ₪ כל אחד, עם תום חקירתם.

19. שלמה (נגוסה) מולה:

עוד חבר-כנסת מטעם קדימה מסתבך כפליים בענייני שחיתות, כאשר שתי פרשיות בעניינו מתפרסמות בו-ביום. על-פי הפרסום הראשון, החזיק ח"כ שלמה מולה בחשבונו הפרטי כספי תרומות למען עולים נזקקים מאתיופיה. ידיעות אחרונות דיווח כי לפני חמישה חודשים הועברה לחשבונו תרומה של 10,000 דולר מארגון נוצרי-מיסיונרי, שביקש לחלק את הכסף לעולים נזקקים בני העדה האתיופית.

מלבד עצם קבלת התרומה הלא-מוסרית שתכליתה, ככל התרומות מארגונים אלה, לנצר יהודים, התברר כי מולה השאיר את הכסף ברשותו ולא העביר את התרומה. מולה טען להגנתו שהכסף נמצא ברשותו וכי בכוונתו להחזיר אותו עד סוף החודש. כמה שעות לפני פרסום הידיעה בעניינו בעיתון, הודיע מולה כי החזיר אמש את הכסף לתורמים.

פרסום שני בעניינו של ח"כ מולה נוגע לשקר שהפיץ בעניין תואר כביכול שיש לו. ב-Ynet נכתב כי בניגוד להצהרתו - מעולם לא השלים תואר ראשון באוניברסיטת בר-אילן. באתר הכנסת, נכתב בסעיף ההשכלה כי סיים בשנת 1991 תואר B.A בעבודה סוציאלית ובשנת 2005 סיים תואר L.L.B במשפטים בקריה האקדמית קריית אונו. את התואר במשפטים סיים, אך לא את התואר בעבודה הסוציאלית. גם באתר "יאללה קדימה", סיפר מולה על התואר מאוניברסיטת בר-אילן שכביכול

"אני מעולם לא יצאתי זכאי",

ביקש אחד מעסקני ההסתדרות לקבל קידום . האיש גרר אחריו קופת שרצים.זלמן ארן מנה אותם ושאל, איך מקדמים אחד שהיה מעורב "בעניינים כאלה"? העסקן שלף מסמכים להוכחה שמכל צרה הוא יצא זכאי. זלמן נאנח, "אתה ראוי לקנאה. 30 שנה אני בארץ, לך יש אוסף זיכויים יפה ולי אין אפילו זיכוי אחד".

**- - - -